

Erik Hviid – en ildsjæl med interesse for sten

Erik Hviid og Sisse Ipland er netop hjemvendt fra 3 ugers ferie i autocamper i Sverige, da jeg møder dem på deres adresse på Lærkevej. Autocamperen står i indkørslen, og jeg få lov at kigge ind i den tidligere minibus, som Erik selv har ombygget til et hyggeligt feriehus på 4 hjul. Det er tydeligt at se på inventaret, at Erik har hænderne skruet rigtigt på. Samtidig er han kendt i Hou som en ildsjæl, der lægger mange frivillige kræfter i, at føre sine idéer ud i livet.

En af Eriks idéer er blevet realiseret til 3 stenrev ud for Hou og Dyngby. For den store frivillige indsats er Erik og hele Stenrevsgruppen blevet nomineret til Odder Kommunes frivillighedspris "Den grønne pris". Prisen overrækkes søndag den 22. september i tidsrummet fra kl 10 – 12 i Folkeparken i Odder. Alle er velkommen til arrangementet.

Da Erik skal fortælle lidt om sig selv, siger han, at han er bondefødt og kvajet opdraget ude på landet. Han er født ud til Lillebælt og haft sin barndom på Fyn ved skrænterne ved Sønderby klint og skoven tæt på. Naturen har altid lagt ham på sinde. I sit barndomshjem har han flyttet mange sten, da hans

forældre havde en Japansk inspireret have på 5000 m² med rigtig mange sten.

Frivilligt arbejde og foreningslivet har også altid betydet meget for Erik. Han har været spejder og i Hjemmeværnet, og som 17 årig fik han sin første bestyrelsespost i en Skytteforening.

Efter gymnasiet var han værnepligtig og blev så glad herfor, at Forsvaret blev hans arbejdsplads hele hans arbejdsliv.

Erik er 69 år og kom til Hou i 1999, for at flytte sammen med Sisse. Han blev hurtigt involveret i Hou Strandjagtforening, som havde hans store interesse. Blev valgt i bestyrelsen og fik posten som foreningens kasserer. Hans opmærksomhed mod stranden var stor og han lagde mærke til de forandringer, der skete med strandsandet i forbindelse med byggeriet af færgehavnen. På stranden ved det blå flag var der efterhånden kun små skarpe sten, som Eriks egne og andre børn kunne skære fødderne på. Det gav ham idéen til at få etableret høfder, der kunne holde på sandet. Erik fik uundværlig faglig hjælp fra Odder Kommune. Et samarbejde han sætter stor pris på og opfordre andre til at søge, hvis man har et projekt, man vil lægge energi i. Landmændenes velvilje til at levere sten til høfderne var en kæmpe hjælp og med flittige folk i arbejdsgruppen lykkedes det at få etableret 6 høfder ud for kysten i Hou, så vi i dag har en dejlig sandstrand. Senere er der etableret beskyttelse af Kyststien med skråningsbeskyttelse og yderligere høfder.

Erik er fortsat formand for Høfdeholderne. Samtidig er han formand for Stenrevsgruppen, som han fik idéen til, da han en dag hørte om havets tilstand, og hvor godt stenrev ville hjælpe på, at få livet tilbage i havet igen. Han gik til Hou Fællesforum og spurgte, om han måtte oprette en fokusgruppe under Hou Fællesforum, der skulle arbejde med at få etableret stenrev i havet ud for Hou. Der var stor opbakning til Eriks idé, og de 10

personer, der er i fokusgruppen, har ved ihærdig indsats fået fondsmidler fra Veluxfonden på 3,9 Mill. kr. Den økonomi gjorde det muligt at etablere 3 stenrev, hvoraf Dyngby stenrev indtil videre er det største i Danmark.

Næste step i Stenrevsgruppen er, at der skal lægges flere stenrev ud, som skal kombineres med muslingebanker og ålegræsplantning. Desuden skal der gang i havhaver, som er muslinger på line og tangplanter, der skal høstes.

Energien lyser ud af Erik, når han fortæller om hølfer og stenrev. Erik fortæller, at han oplever en glæde ved at finde noget at engagere sig i. Snakke med andre om det og finde nogen, som kan støtte og guide en i en bedre retning, end man selv havde i starten. Når man har noget konkret, der evt. vedrører landskab, bygninger eller andet, så få fat i kommunen. De er venlige og dygtige mennesker, der kan hjælpe en videre i en god retning, og hvis idéen bliver fortalt, er der store muligheder for opbakning i Hou. Man skal være opmærksom på, at hvis man vil noget, kommer det til at tage tid, og det er svært helt at undgå modstand. Men jo flere der brænder for sagen, jo bedre hjælper man hinanden og tager over for hinanden.